

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/133/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323200120
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:4323200120.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Andrey Hadnagyovej, v právnej veci navrhovateľky ako osoby oprávnenej na výživné: A. B., nar. XX. XXXXX XXXX, trvale bytom C. XXX/X, D. E., proti otcovi ako osoby povinnej na výživné: F. B., nar. XX. XXXX XXXX, trvale bytom G. XXX, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca ako osoby povinnej na výživné proti rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 6Pc/2/2023-94 z 12. apríla 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky zvýšeným výživným zo sumy 100 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc dňom 5. januára 2023. Výrokom II. uložil otcovi povinnosť zaplatiť k rukám navrhovateľky zaostané výživné za obdobie od 5. januára 2023 do 12. apríla 2023 vo výške 227,08 eur a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. určil, že mení rozsudok Okresného súdu Levice č.k. 12P/147/2015-131 z 1. marca 2016 vo výroku o výživnom pre A.. Výrokom IV. určil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie právne ustanovením § 62 ods. 1, 2, 3 a 5 a § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 z.č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“). Vecne dôvodil, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že došlo k výraznej zmene pomerov (ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného na navrhovateľku) v porovnaní s časom ostatného rozhodnutia o výške výživného (v čase, keď navrhovateľka bola stredoškolačka) a to už len s prihliadnutím na uplynulý čas. Navrhovateľka je v súčasnosti študentkou denného štúdia vysokej školy, s čím náklady na zabezpečenie jej potrieb stúpili, už len s prihliadnutím na dochádzanie mimo miesta bydliska a s tým spojenú dopravu a ubytovanie. V súvislosti s vekom, školskými aktivitami došlo k zvýšeniu nákladov na zabezpečovanie základných potrieb zahrňujúcich ošatenie, hygienu, ale i kultúrne a spoločenské vyžitie. Navrhovateľka si môže pomôcť finančne brigádou, ale vzhľadom na náročnosť štúdia nemožno od nej žiadať, aby tak robila aj počas školského roka. Odôvodnenými výdavkami sú i náklady na okuliare, lieky či vitamíny. K zmene pomerov došlo i na strane rodičov, keď otec má pozastavené prevádzkovanie živnosti a z posledného daňového priznania je zrejmé, že stratu nevykázal, dosiahol zisk, i keď samozrejme počas pandémie došlo k poklesu tržieb v gastro prevádzkach, či menších predajniach. Otec je riadne zamestnaný, príjem má takmer totožný s príjmom, z ktorého súd vychádzal v čase ostatného rozhodnutia. Otcovi však ubudla vyživovacia povinnosť k dcére D.. Otec nadobudol nehnuteľnosť, na ktorú spláca hypotéku, čo je síce odôvodnený výdavok, ale i ďalší medziduver, pričom len tieto splátky mu pokryjú takmer polovicu príjmu. Vzhľadom na skutočnosť, že otec žije sám a má vyživovacie povinnosti k dvom dcéram, mal si zabezpečiť bývanie primerané jeho

potrebám, čo rodinný dom zrejme nie je, najmä keď finančná situácia mu neumožňovala financovať ho bez značných úverov. Matka má príjem o 200 eur vyšší ako v čase ostatného rozhodnutia, ale byva s dcérami len v podnájme a zabezpečuje všetky ich potreby, ktoré sú s pribúdajúcim vekom a štúdiom nemalé, pričom otec jej s nákladmi nad rámec výživného nepomáha. Počas podnikania prispieval otec navrhovateľke sumou o 100 eur vyššou ako mal určené. Súd prvej inštancie považuje výšku zvýšeného výživného za primeranú veku a odôvodneným potrebám navrhovateľky, pričom otec si musí byť vedomý neustálemu rastu nákladov na bežný život nielen svoj, ale i dieťaťa. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Súd prvej inštancie zvýšil výživné od podania návrhu t.j. od 5. januára 2023 a nakoľko otec platil výživné po 100 eur mesačne, vznikol mu nedoplatok za február a marec 2023 a alikvótnu časť mesiaca január, spolu vo výške 227,08 eur, čo súd umožnil otcovi uhradiť v predĺženej lehote 60 dní. O trovách konania rozhodol podľa § 52 z.č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec, výživou povinný. Dôvodil, že jeho mesačný príjem predstavuje 1.000 eur a je závislý od dodávok dielu jeho zamestnávateľovi, jeho mesačné výdavky predstavujú 794 eur a to hypotekárny úver 265 eur, medziúver 221 eur, zálohové platby elektrina 55 eur, voda 20 eur, plyn 85 eur, Telekom internet a televízia 50 eur, mobilný operátor 58 eur a že v týchto výdavkoch nie sú zarátané nedoplatky za minulý rok a to za plyn 380 eur, elektrinu 198 eur, vodu 126 eur a taktiež poplatky za vývoz odpadu a za daň z nehnuteľností. Uviedol, že na nepľnoletú dcéru D. platí 140 eur a na pľnoletú A. 100 eur, ktoré výživné posielal na účet dcéry A., nakoľko exmanželka nemá zriadený účet. Uviedol, že od roku 2018 do roku 2021 so snúbenicou prevádzkoval malú predajňu potravín, no vďaka pandémie museli podnikanie ukončiť a v tom čase svoje dcéry plne podporoval. Pred skončením podnikateľskej činnosti si zobral hypotekárny úver a medziúver, nakoľko vzhľadom na vek to bola posledná šanca na zabezpečenie si vlastného bývania. V nehnuteľnosti býva momentálne sám, keďže snúbenica ochorela a musí sa zdržiavať v mieste trvalého bydliska, pretože sa lieči v nitrianskej nemocnici. Dodal, že po rozvoze v roku 2006 nežiadal o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a po predaji spoločného bytu a vyplatení hypotekárneho úveru boli finančné prostriedky použité na kúpu bytu vo výlučnom vlastníctve bývalej manželky, ktorá však o byt prišla a preto musí bývať v podnájme. Namietal, že splatil všetky dlžoby a pôžičky a že potvrdenie rozsudku ho privedie do platobnej neschopnosti. Navrhol, aby výživné na pľnoletú A. bolo určené vo výške 140 eur.

3. Navrhovateľka, výživou oprávnená sa k odvolaniu otca, výživou povinného, nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) Civilného mimosporového poriadku) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou, výživou povinným otcom [§ 359 a § 362 ods. 1 z. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku], proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolania ma zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie výživou povinného otca nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku).

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 6Pc/2/2023 bolo zvýšenie výživného otca pre pľnoletú dcéru.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči pľnoletej dcére zo sumy 100 eur na sumu 180 eur.

7. Podľa § 387 ods. 1 a 2 z.č. 1620/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1.). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2.).

8. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie a nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne. Nakoľko tu však je i nesúhlas otca s takýmito dôvodmi a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nižšie uvedené.

9. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že tento sa dôsledne vypořiadal so všetkými otcom v odvolaní namietanými skutočnosťami týkajúcimi sa jeho príjmu, výdavkov. Svoje závery súd prvej inštancie vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnil a odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil, pričom dal i odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky účastníkov a zároveň sa vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že sa otec s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré rozhodol o zmene ostatného rozhodnutia o výživovacej povinnosti otca voči v tom čase maloletej navrhovateľke a prečo zvýšil bežné výživné zo sumy 100 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne. Napadnutý rozsudok nie je postihnutý vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.

10. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh

11. Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

12. Odvolací súd mal z obsahu spisu zhodne ako súd prvej inštancie za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 12P/147/2015 zo dňa 1. marca 2016 bola na v tom čase maloleτού otcovi zvýšená výživovacia povinnosť na sumu 100 eur mesačne. V čase ostatného rozhodovania súdu mali obaja rodičia ešte dve výživovacie povinnosti. Otec mal príjem vo výške 670 eur mesačne v čistom ale súd vychádzal z potenciálneho príjmu 1.200 eur, keďže otec dohodou skončil pracovný pomer so zamestnávateľom, u ktorého dosahoval tento vyšší príjem. Otec mal ešte výživovacia povinnosť k maloletej D. vo výške 70 eur a k maloletej D. vo výške 110 eur. Matka mala príjem 486 eur. Aktuálne matka navrhovateľky má príjem 700 eur mesačne. Otec je zamestnaný, jeho príjem je 1.050 eur mesačne. Obom rodičom ubudla výživovacia povinnosť k dcére D.. Navrhovateľka je študentkou 4. ročníka (v čase rozhodovania odvolacieho súdu už 5. ročníka) dennej formy štúdia na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Okrem bežných výdavkov na stravu, ošatenie má zvýšené výdavky na bývanie v mieste štúdia a to 100 eur a výdavky v súvislosti so zdravotným stavom, keďže nosí okuliare a lieči sa u alergológa.

13. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne skonštatoval, že v danej veci bola hodnoverne preukázaná zmena pomerov, sú splnené podmienky pre zvýšenie výživného, keď rodič má povinnosť prispievať na výživu dieťaťa až do času, kým dieťa nie je schopné sa samo živiť. Od ostatného rozhodovania o výživnom uplynulo dlhšie časové obdobie, až sedem rokov a už len samotným uplynutím doby došlo objektívne k podstatnej zmene pomerov na strane navrhovateľky, kedy prirodzene vzrástli jej potreby na bežné životné náklady nástupom na vysokú školu, s čím sú notoricky známe spojené zvýšené výdavky. Vzhľadom na odstup 7 rokov od ostatného rozhodovania o výživnom pochopiteľne vzrástli odôvodnené potreby aj vo všetkých ďalších oblastiach

života a výdavky spojené s mimoškolskými aktivitami a osobnostným rozvojom navrhovateľky. Takáto podstatná zmena pomerov na strane navrhovateľky odôvodňuje určenie vyššieho výživného. Rovnako nastala zmena pomerov i na strane rodičov navrhovateľky, zvýšil sa príjem matky na 700 eur mesačne, otcovi sa síce príjem nezvýšil, avšak zmena nastala v počte vyživovacích povinností, keďže obom rodičom ubudla vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére D..

14. Výživou povinný otec v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil jeho výdavky na hypotekárny úver a medziúver a taktiež nezohľadnil skutočnosť, že po rozvoze jeho manželstva s matkou navrhovateľky nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov ale všetko nechal bývalej manželke.

15. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

16. Otec si musí byť vedomý svojej rodičovskej zodpovednosti a to i tej, v zmysle ktorej jeho potreby môžu byť uspokojené až následne, keď si splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v primeranej miere na potreby dieťaťa. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb. Súd nemá povinnosť zisťovať výdavky povinného rodiča, postačuje, ak sa obmedzí na zistenie jeho možností, schopností, prípadne majetkových pomerov ako meradiel jeho životnej úrovne a na špecifikáciu potrieb oprávneného. Samotné určenie vyživovacej povinnosti môže byť aj len výsledkom porovnania týchto dvoch veličín. Životné potreby si potom povinný rodič bude uspokojovať zo sumy príjmu, ktorá mu zostane po uhradení výživného. Nemôže byť na ťarchu navrhovateľky, že otec sa rozhodol pre stavbu rodinného domu, za ktorým účelom čerpal úver a medziúver. Odvolací súd nespochybňuje dôvodnosť riešenia bytovej otázky otcom, avšak nemôže pri určení výšky výživného zohľadniť finančnú náročnosť a čerpanie úveru a medziúveru.

17. Podľa § 76 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou.

18. K odvolacej námietke otca, že doposiaľ nedošlo medzi ním a matkou navrhovateľky k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale že všetok majetok ponechal matke navrhovateľky, odvolací súd uvádza, že táto okolnosť vo vzťahu k zvýšeniu výživného je irelevantná. Započítanie pohľadávok rodičov na výživné hoc i plnoletého dieťaťa nie je možné. Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou a to v zmysle vyššie citovaného § 76 ods. 2 Zákona o rodine, pričom však otec nepreukázal existenciu vzájomných pohľadávok medzi navrhovateľkou ako výživou oprávnenou a otcom ako výživou povinným, a teda ani existenciu dohody.

19. Čo sa týka primeranosti výšky zvýšeného výživného odvolací súd sa zhodol so závermi súdu prvej inštancie, že primeraným zisteným a preukázaným pomerom účastníkom, potrebám navrhovateľky ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca zodpovedá zvýšenie výživného otca zo sumy 100 eur na sumu 180 eur mesačne. V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že z príjmu otca cca 1.100 eur (podľa údajov uvedených v Sociálnej poisťovni) rozhodného pre určenie výšky výživného, po odrátaní výživného na maloletú D. v sume 140 eur a po odrátaní výživného na plnoletú A. v sume 180,- eur, zostane otcovi výlučne pre jeho osobu suma 780 eur na uspokojovanie všetkých jeho základných a ďalších odôvodnených potrieb (ošatenie, obuv, strava, hygienické potreby, náklady súvisiace so zdravotným stavom, s cestovaním do zamestnania, kultúra, šport a pod.). Príjem navrhovateľky spočívajúci vo výživnom od otca 180,- eur, od matky cca 120,- eur a rodinné prídavky 60,- eur činí spolu 360,- eur. Po zaplatení nájomného 100 eur zostáva navrhovateľke na všetky zvyšné výdavky 260,- eur, čo predstavuje 8,66 eur na jeden deň.

20. Záverom odvolací súd dodáva, že súdom prvej inštancie zvýšené výživné zodpovedá ustálenej súdnej praxi, v zmysle ktorej výživným môže byť postihnutých 20 až 30% príjmu povinného rodiča na všetky vyživovacie povinnosti. Príjem otca predstavuje 1.100 eur a jeho vyživovacie povinnosti sú vo výške 140 eur na maloletú D. a zvýšené výživné 180 eur na plnoletú navrhovateľku, teda spolu 320 eur čo predstavuje 29% z príjmu otca.

21. Aj dlh na zročnom výživnom (ktorého správnosť výpočtu otec v odvolaní nenamietal) za obdobie od 5. januára 2023 do 12. apríla 2023 v sume 227,08 eur určil súd prvej inštancie správne a tiež správne ho uložil otcovi zaplatiť do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

22. Napokon správne rozhodol súd prvej inštancie i o trovách konania, keď žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu.

23. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku).

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku v spojení s § 396 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania, keď nezistil žiaden z dôvodov pre priznanie výnimky.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).